

[Hans Nielsen.]

Jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stauning): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

I Anledning af det Spørgsmaal, søm det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) fremsatte, maa jeg sige, at jeg har selvfølgelig ikke taget Standpunkt til en Situation, hvorunder Laanekravene vilde blive større, end man har regnet med. Jeg maa tilstaa, at vi i Ministeriet er gaaet ud fra, at med de betydelige Beløb, som hermed foreslaas stillet til Raadighed, vilde man kunne komme igennem i den nærmeste Tid, og jeg vilde beklage, om det ikke skulde blive Tilfældet. Det hænger naturligvis sammen med den Bestræbelse, vi har udfoldet for at faa etableret et praktisk anvendeligt Laaneinstitut, som vilde være uafhængigt af de forskellige Aars skiftende Bevillinger, idet Laanebegøringerne ganske anderledes vil kunne imødekommes af det Kreditinstitut, hvorom der er stillet Forslag i Folketinget. Jeg er unægtelig gaaet ud fra, at Forslaget herom kunde blive gennemført i Rigsdagen, og i saa Fald vilde Spørgsmaalet om en Forøgelse af de Summer, der skulde staa til Raadighed, dermed være afgjort. Jeg vil ogsaa fremdeles antage, at det mest formaalstjenlige er, at man fra alle Sider medvirker til, at denne Sag gennemføres saa snart som muligt, saa er Spørgsmaalet om yderligere Bevillinger dermed løst. Imidlertid, hvis det ikke sker, og hvis en ny Situation indtræder, maa vi selvfølgelig se paa den. Men jeg nægter ikke, at det forekommer mig, at Staten hidtil har anstrengt sig meget betydeligt med Hensyn til Laanemidler til Fiskeriet, og at det ikke vilde være uden Betænkeligheder at fortsætte ad den Bane, som vi er inde paa, hvorimod en Ordning med et forretningsmæssigt ledet Institut forekommer mig langt mere rimelig end den nuværende Tilstand.

M. C. Jensen: Jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at hvis en saadan Situation kom til at foreligge, hvad jeg antydede sikkert vilde ske, vilde Ministeren tage Sagen op til Overvejelse, og det var altsaa for saa vidt et imødekommende Svar paa min Forespørgsel. Naar den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet om den nye Laaneform, som ligger til Behandling i det høje Folketing, skal jeg ikke sige noget derom, da den Sag ikke er til Behandling her. Men Ministeren

nævnte, at det var forholdsvis store Summer, der her stilledes til Raadighed fra Statens Side. Jeg vil gerne derom sige, at det er Fiskeriet heller ikke blindt for, men man maa erindre, at denne Laaneordning vil i og for sig komme til — og har allerede gjort det i længere Tid — at hvile i sig selv. Naar man nemlig kommer saa langt frem med denne Laaneform, som man nu er kommet fra 1904 til Dato, altsaa ca. 26 Aar frem, bliver det saaledes, at Afdragene paa Laanene gaar ind i samme Tempo, som Pengeudlaanene gaar ud, naturligvis bortset fra Laan i Kraft af den Forhøjelse af Bevillingen, hvorom der her er Tale. Det har i mange Aar været saaledes, at der ikke har været nogen væsentlig Forhøjelse. Beløbet har ligget omkring ved $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, nogle Aar noget mindre, sidste Aar noget mere.

Der kan spørges: Hvilke Tab har Staten paa saadanne Laan? Paa nærværende Tidspunkt kan jeg ikke besvare dette. Det Forhold kender man ogsaa bedst i Ministeriet. Men jeg tror ikke, jeg er fejl underrettet, naar jeg siger, at Tabene paa disse direkte Laan er ganske minimale. Derfor synes jeg, at der kun kan være Tale om den Forhøjelse, som her foreslaas, idet Afdragene paa Laanene indgaar i samme Omfang, som Udlaanene sker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 343).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg har den Ære at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Lovforslaget drejer sig ikke, som det efter Titelen og Teksten kunde antages, om Anlæg af nye Baner, men tværtimod om Afvikling af et Jernbaneanlæg, der ikke er blevet til noget. Ved Jernbaneloven af 27. Maj 1908 var der til en Jernbane fra Aalbæk over Tværsted til Hjørring, eventuelt med